

Súd: Okresný súd Bratislava IV  
Spisová značka: 6T/13/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010163  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin  
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1419010163.12

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.8.2021 v Bratislave takto

### rozhodol:

obžalovaný

R. G., nar.: X.X.XXXX H. R., trvale R. T. XX, R.,

sa uznáva za vinného, že

1/ dňa 25.04.2015 v čase asi o 15:30 h na lesnej ceste v chatovej oblasti F. O. 5865, k.ú. Bratislava - Dúbravka, po predchádzajúcich slovných vulgárnych nadávkach na adresu rodiny poškodenej G.. M. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., K. U.. Č.. X, v doobedňajších hodinách toho dňa, vidiac, že po lesnej ceste prechádza poškodená G.. M. E. so svojou matkou G.. Q. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., K. U.. Č.. X, a psom, naštartoval motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, Pick up, žltej farby, EČV: R., ktorým najskôr začal cúvať po ceste proti obom poškodeným, ktoré vozidlu ustúpili na kraj cesty, avšak následne zaradil prvý rýchlostný stupeň a vozidlom prudko vyštartoval smerom na obe poškodené, pričom poškodená G.. Q. L. pred vozidlom odskočila na stranu, avšak poškodená G.. M. E. pre tesnú blízkosť svahu sa nedokázala vozidlu vyhnúť a obvinený pravou prednou časťou vozidla narazil do jej pravého kolena, ktorá následne stratila rovnováhu a spadla na zem, čím jej spôsobil zranenia - pomliaždenie pravého kolena s natihnutím vonkajšieho kolaterálneho väzu, podvrtnutie krčnej chrbtice s drobným vykľenovaním medzistavcových platničiek medzi 4. a 5., 5. a 6., 6. a 7. krčným stavcom s rozvojom krčno-hlavového a krčno-ramenného syndrómu, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou od 27.04.2015 do 10.06.2015 a následnú rehabilitačnú liečbu, pričom keď toto konanie obvineného videl poškodený B.. D. E., nar. 22.03.1973, manžel poškodenej utekal jej na pomoc, avšak obvinený sa motorovým vozidlom rútil po ceste bez zastavenia, v dôsledku čoho poškodený musel vyskočiť na kapotu vozidla, kde sa rukami držal, obvinený takto prešiel asi 15 až 20 m a následným prudkým brzdením zhodil poškodeného z kapoty na zem a z miesta s vozidlom odišiel,

2/ dňa 25.04.2015 v čase asi o 19:20 h v chatovej oblasti F. O. XXXX, k.ú. Bratislava - Dúbravka, na lesnej ceste pred vstupom na pozemok poškodených, najskôr začal poškodenému B.. D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava, K. U.. Č.. M., vulgárne nadávať a následne ho napadol päšťami rúk, ktorými ho udieral do tváre a krku, do konfliktu vstúpil aj poškodený D. E., nar. 20.01.1946, trvale bytom R., L. Z.. Č.. XX, na ktorého obvinený tiež zaútočil päšťou, avšak poškodený sa úderu vyhol, na čo obvinený vybral spoza chrbta nôž, ktorý nasmeroval proti poškodenému B.. D. E., avšak poškodený D. E. mu tento z ruky vyrazil a spolu obvineného spacifikovali k zemi, pričom keď obvinený zo zeme vstal, povedal „všetkých vás zlikvidujem, Skokani už ste doskákali“ a z miesta odišiel na svojom vozidle,

t e d a

v bode 1/

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,  
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

v bode 2/

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,  
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených:

G.. M. E. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. U. Č.. X, R.,

B.. D. E., U.. XX.XX.XXXX, F. R. K. U. Č.. X, R.,

G.. Q. L., U.. XX.XX.XXXX, F. R. K. U. Č.. X, R.

D. E., U.. XX.X.XXXX, F. R. L. XX, R.,

s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 2Pv 379/15/1104-61 dňa 6.5.2019 obžalobu na R. G. v bode 1/ obžaloby pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Sudca vo veci vydal dňa 10.6.2019 trestný rozkaz, proti ktorému podal obvinený, prostredníctvom svojej obhajkyne, v zákonnej lehote písomne odôvodnený odpor .

V trestnej veci proti obžalovanému bolo na hlavných pojednávaniach vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených, svedkov H. A., C. G., G. H. D., výsluchom znalcov G. H. D., G. B. K., D., G., G. K. G. M. Ž., D., oboznámením znaleckých posudkov a listinných dôkazov.

Obžalovaný R. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinným zo spáchania skutkov v zmysle podanej obžaloby. V osudný deň bol na svojej záhrade, kde robil údržbu stromov, pričom mu zavolala manželka, aby išiel do záhrady na Krčace spilovať stromy. Nasadol preto do svojho auta Škoda Pickup, EČV: R naštartoval ho a začal s vozidlom cúvať, pričom v tomto smere okolo neho prechádzali pani L. K. D. E.. Obišli ho teda a dostali sa za jeho cúvajúce vozidlo. Pomalou chôdzou mu znemožňovali cúvanie. Po zatrubení mu cestu uvoľnili, pričom pani L. obišla jeho auto sprava a pani E. zľava a tak sa obe dostali pred jeho vozidlo. Keď sa obe dostali pred jeho vozidlo, tak ho provokovali, pričom pani E. si klepala prstom po čele a ukazovala, že mu asi šibe, pričom obidve robili nejaké divné pohyby rukami a takto ho provokovali. On následne vyštartoval dopredu, prehrabol prednými kolesami a keďže bol v kopci, tak pridal viac plynu. Pri cúvaní sa dostal mimo lesnú cestu, teda do jarku a keďže sa z neho chcel dostať von, preto musel pridať viac plynu, aby sa odtiaľ vyhrabal. Vtedy bol asi 3 metre od pani E. K. L., keď začal vychádzať z toho jarku. Pri jazde dopredu sa nikoho ani len nedotkol. M. E. sa zľakla a keď uskočila nabok, tak sa sama zranila. Na základe toho sa rozhodol manžel pani E. - D. E. rozbehnúť za ním, pričom mu vyskočil na kapotu. On s autom pokračoval v jazde dopredu zhruba 15-20 metrov, rýchlosťou nie viac ako 20 km/h, pričom potom autom pribrzdil, aby ho z auta striasol, na čo sa B. D. E. skotúľal pred auto. Potom zaradil spiatocku a cúval s autom preč. Bol z tejto situácie veľmi rozčúlený. V ten istý deň, niekedy vo večerných hodinách sa vrátil naspäť do záhrady, teda do F. O. na svoj pozemok. Ako pred svojou bránou vystupoval z auta, tak ho D. E. chytil za krk, vytiahol ho pred auto a zhodil ho na zem, pričom ho začal škrtiť. Ako bol na zemi, tak ho otec D. E. - D. E., kopal do ľadvín. Následne ho D. E. zo silného zovretia pustil K. D. E. potom zavolať na neho policajtov, ktorým oznamoval, že ho on napadol. Následne on odišiel do svojej chaty a zavolať manželke, aby prišla, aby jej vysvetlil čo sa stalo. Medzičasom došli policajti. Čo sa týka noža, tak tento proti nikomu nepoužil, pričom ho iba mal pri sebe v puzdre a v dôsledku incidentu mu vypadol. Nie je pravdou, že by sa vyhrážal rodine E. slovami o ich fyzickej likvidácii. Po napadnutí D. E. musel byť on sám lekársky ošetrovaný a bol aj na pozorovaní v nemocnici. On je od roku 2003 psychiatrickým pacientom, o čom aj poškodení vedeli. Obvinený pracuje ako technik - obsluha filmovej techniky. Jeho mesačný príjem je nepravidelný, ale na živobytie mu to stačí.

Svedok B. D. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho manželka a svokra išli venčiť psa, načo obžalovaný rýchlo sadol do auta a začal cúvať smerom na ne, avšak obe stihli uskočiť nabok. Následne obvinený zaradil jednotku, vyštartoval dopredu a narazil autom do jeho manželky. Ona sa autu aj chcela vyhnúť, ale kvôli svahu nemala kde a tak do nej obvinený narazil. Svokra stihla uskočiť na druhú stranu cesty. Ako to on zbadal, utekal manželke na pomoc. Obžalovaný potom opätovne zaradil spiatocku a chcel odísť, ale po čase zastal a vyrazil dopredu smerom k nemu. On nemal kam uhnúť, lebo auto smerovalo na neho a preto skočil na auto spredu na kapotu a držal sa za svetlá na streche. Pán G. pridával, mal tam rýchlosť 2-3 a po nejakom čase prudko zabrzdlil a zhodil ho na zem. Následne zaradil spiatocku a z miesta odišiel. Potom on zavolať políciu, ktorá o tom spísala záznam. Manželka o nejaký čas išla v sprievode svokry na urgent do nemocnice na Mickiewiczovú ulicu v Bratislave. On, s ocotom a dcérou ostali na mieste. Po tom ako pán G. prišiel autom pred svoju chatu, mohlo byť okolo 19-tej hodiny, išiel sa ho opýtať, čo to malo znamenať. Obvinený však začal byť vulgárny. Následne na neho obvinený zaútočil päšťami a udieral ho do tváre a krku. Obvinený zaútočil aj na jeho otca, ale úderu sa jeho otec vyhol. Potom obvinený spoza chrbta vytiahol multifunkčný nôž a tento nasmeroval na neho. Otec ale pohotovo obvinenému nôž z ruky vyrazil. Tento nôž našli až ráno v ich záhrade na zemi. Potom sa mu podarilo obvineného spacifikovať, strhol ho k zemi a priľahol ho svojím telom. Je možné, že ho držal pod krkom, ale to iba z dôvodu, že sa bránil a jediné čo chcel bolo, aby obvinený prestal útočiť a keď už nevyvíjal tlak, tak ho pustil. Na to sa obvinený postavil zo zeme a začal nadávať jeho otcovi a vyhrážal sa im aj fyzickou likvidáciou slovami „skokani doskákali ste, zlikvidujem vás všetkých“. Po tomto útoku mal nejaké drobné zranenia, ale PN nebol.

Svedkyňa G.. Q. L. vypovedala, že s dcérou išli vyvenčiť psa na poľnú príjazdovú cestu pred ich pozemok. Obžalovaný krátko na to nasadol do auta a začal ním cúvať, pričom oni s dcérou sa nachádzali za jeho autom. Cúval tak, aby sa mu museli obe vyhnúť, čo aj urobili, pričom obe išli na rovnakú stranu, teda na stranu oproti svahu. Následne obžalovaný zaradil jednotku a išiel oproti M. E. - jej dcére, ktorá sa už medzičasom dostala na cestičku a keďže nestihla uskočiť, lebo jej v tom bránil mierny svah na druhej strane lesnej cesty, obžalovaný do nej narazil svojím vozidlom. Nevie, kde presne ju trafil ale videla, ako obžalovaný do dcéry narazil autom, následkom čoho dcéra spadla na zem. Potom zaradil spiatocku a cúval preč. Krátko na to opäť vyrazil dopredu. Ona kričala na dcéru, aby si skrčila nohy, lebo ináč by jej prešiel po nohách. Ako zať videl, že do dcéry obvinený narazil, rozbehol sa smerom k nim. Pán G. však svoje vozidlo nasmeroval na neho a jej zať vyskočil na kapotu auta, na ktorom ho pán G. viezol až k bráne ich chaty, kde prudko zabrzdil a jej zať z kapoty vozidla spadol na zem. Následne pán G. vycúval a niekam odišiel. Nevidela, že by dcéra mala niečo s nohami, len sa sťažovala, že sa jej točí hlava, tak išli na pohotovosť. Tam ich ale neošetřili, lebo zať volal, že ho pán G. napadol a preto sa vrátili späť na chatu. Celé to videla aj vtedy asi 6-ročná, vnučka, ktorú do toho ani nechceli zaťahovať, lebo bola vystrašená a nechápala prečo obžalovaný vytiahol nôž na jej otca. Obvinený sa im v ten deň viackrát vyhrážal, čo si pamätá, hovoril: „E., už ste doskákali!“ Že obžalovaný vytiahol nôž, sa prvý krát dozvedela od vnučky, potom jej to povedal aj svat a zať.

Svedok D. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so synom v ten deň opravoval bránu na záhradke, pričom sused G. im z rebríka, vulgárne cez plot nadával. Oni ho však ignorovali. Nadávky obvineného smerovali proti nemu, jeho synovi a aj neveste ako aj jeho svatke. Okolo 15:30 hod. išla svatka a jeho nevesta vyvenčiť psa na poľnú príjazdovú cestu. Pán G. následne vybehol zo svojho pozemku, nasadol do žltého pick-upu a začal cúvať smerom na svatku a nevestu, ktoré sa mu museli uhnúť. Cúvaním prešiel okolo nich a následne auto zastavil a prudko vyštartoval smerom dopredu. Svatka sa uhla doprava, nevesta sa chcela uhnúť doľava, ale nakoľko sa po jej strane nachádzal breh, nemala možnosť kde inde uhnúť a pán G. do nej narazil prednou časťou auta. Samotný náraz však nevidel, videl iba to, ako leží nevesta na zemi. Keď to videl jeho syn, utekal svojej manželke na pomoc oproti autu obžalovaného, ktorý medzičasom agresívne vyštartoval opäť dopredu - proti jeho synovi, na čo mu syn skočil na kapotu auta. Pán G. ale nezastal, ale išiel stále dopredu a prudko zabrzdil až pred ich plotom. Následne opäť vycúval a odišiel preč. K druhému skutku uviedol, že oni so synom stále pracovali pri bráne, keď prišiel pán G.. syn sa ho išiel opýtať, čo to malo znamenať, na čo sa pán G. začal po ňom zaháňať rukami, syn ustupoval smerom na ich pozemok. On vtedy zbadal nôž, ktorý vytiahol pán G. na jeho syna, na čo v okamihu zareagoval tak, že mu nôž z ruky vyrazil. Báł sa, že môže zabiť jeho syna. Synovi sa následne podarilo zvaliť pána G. na zem a tam ho držal, až kým sa obvinený neupokojil. Pripustil, že obvineného na zemi kopal do chrbta, pričom to bolo v dôsledku jeho vypätých emócií. Na to ho syn pustil a pán G. sa im potom vyhrážal slovami, že skokani už ste doskákali, toto ešte neskončilo, zlikvidujem vás, pričom si aj prstom pretiahol popod krk, čím chcel naznačiť, že ho podreže. Z týchto vyhrážok mal strach, pretože sa mu doposiaľ nikto fyzicky nevyhrážal. Vnučka videla obidva incidenty a mala z toho traumy a dlho sa počúravala.

Svedkyňa G.. M. E. L. vypovedala, že sa dňa 25.4.2015 nachádzala spoločne s manželom, ich dcérou jej svokrom D. E. a jej matkou Q. L. na ich záhrade v F. O.. Sused R. G. im počas dňa vulgárne nadával, a to tak, že bol postavený na rebríku, ktorý mal opretý o novovybudovaný múr, ktorý oddeľoval ich susediace záhrady. V čase okolo 15:30 hod. išla spolu s mamou vynečiť psa v blízkosti lesnej príjazdovej cesty. Obvinený G. krátko na to nasadol do auta a začal s ním cúvať, pričom v tom čase oni dve boli za cúvajúcim autom. Ako ich jeho auto minulo, tak pokračovali v ceste, potom však sused vyrazil autom opätovne vpred a oni s matkou ustúpili každá na inú stranu. Sused svojim autom, ktoré nasmeroval na ňu, do nej narazil pravou časťou vozidla a trafil ju do pravého kolena, na čo ona spadla a potom obvinený zacúval späť. Jej manžel to celé videl, preto jej utekal na pomoc, ale pán G. potom autom opätovne vyštartoval dopredu. Nakoľko sa manžel nemal kam uhnúť, vyskočil na kapotu prichádzajúceho auta a prichytil sa za rám kde má auto prídavné svetlomety. Sused autom nespomalil, práve naopak, ešte pridral plyn a keď bol na úrovni ich brány, prudko zabrzdil, čoho následkom sa manžel skotúlal z vozidla na zem. Obvinený G. potom zaradil spiatocku a z miesta činu odišiel. Následne na miesto zavolali policajtov, ktorí jej odporučili, aby sa išla dať vyšetřit k lekárovi. Ona sa potom s mamou aj presunula do nemocnice na Mickiewiczovej, ale k jej vyšetreniu nedošlo, pretože jej volal manžel, že ho G. fyzicky napadol, že sa mu vyhrážal a že dcéra veľmi plače. Preto sa hneď vrátila naspäť. Manžel mal krvavú peru, odreniny na krku a kríval, tieto zranenia mu spôsobil obvinený. G. sa im následne aj na mieste vyhrážal, padli tam nejaké vyhrážky o fyzickej likvidácii a že už doskákali. Oni sa následne stiahli do domu a už potom

nebolo nič. Na druhý deň na pozemku pod gaštanom našla multifunkčný nožík, ktorý patril obvinenému G. Z obžalovaného má doposiaľ strach a stále sa lieči u psychiatra. Psychiatrickú pomoc vyhľadala už aj v minulosti, bolo to 7 rokov pred skutkom. Máva stavy úzkosti a panických záchvatov. Na lekárske ošetrenie išla až v pondelok po útoku. Mala problémy s kolenom a dodnes pretrvávajú problémy s krčnou chrbticou.

Svedok H. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že počul túrovanie auta a počul aj krik žien. Následne vykukol, keďže jeho pozemok je trochu vysunutý a videl ako sa pán E. drží na aute pána G. a päšťou mu búcha do okna a hovorí: „Braňo, čo si to urobil?“ Uvedomil si, že sa stalo niečo zlé a že asi treba volať políciu, tak išiel k susedom, kde si všimol M. E., ktorá bola zranená. Pán G. autom medzičasom odišiel. Incident videl zo vzdialenosti 150-200 metrov. Následne pribehol k M. E., kde videl jej udretú nohu a táto mu aj povedala čo sa stalo.

Svedkyňa C. G. vypovedala, že je manželkou obvineného. O celom incidente sa dozvedela od manžela, a to od momentu, keď jej volal, že je na chate, že ho susedia škrtili, že sa bojí a že ho chcú zabiť. Na chatu prišla okolo ôsmej hodine večer. Keď tam prišla, tak tam už boli policajti, ktorí tento incident riešili. Manžel jej vravel, že ho susedia škrtili, ale policajti na to nijako nereagovali. Manžel mal evidentne zmenený hlas, hovoril v takom vyššom tóne. Počula, ako policajt hovoril jej manželovi, že on zrazil pani E., načo sa jej muž začal rozčuľovať, že iba chcel odísť a použil aj nejaké nadávky. Policajt mu povedal, aby mu dohovorela, lebo ho zoberú na policajnú stanicu. Povedala im, že nech zoberú aj E., ktorý ho škrtil. Požiadala policajtov, aby manžela odviezli do nemocnice. Odpovedali jej, že to nie je ich povinnosť. Následne na odporúčanie známych išla potom s manželom do nemocnice do Ružinova, kde mu zistili, že má v hrdle hematóm, dávali mu infúzie a nechali si ho v nemocnici, kde bol týždeň hospitalizovaný. Jej manžel je psychiatrický pacient nejakých 17-18 rokov, o čom vedeli aj susedia E.. Jej manžel nie je agresívny, v minulosti mal samovražedné sklony a mal problémy s alkoholom aj drogami. Akonáhle sa začal liečiť problémy s alkoholom ani drogami už nemal.

Svedok MUDr. H. D. vypovedal, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2Nt/21/2018 (o obnove konanie) bol vypočutý k znaleckému posudku č. 2/2018 z odvetvia psychiatria na obvineného R. G., pričom pri vypracovaní znaleckého posudku (pozn. súdu: na prvej strane ZP je uvedené, že bol vypracovaný k sp. zn. 4C/34/2017), vychádzal zo zdravotnej dokumentácie z kliník, od ambulancií, od obvodného lekára pána G., ako aj z osobného vyšetrenia obvineného G.. Podľa jeho zistení pacient trpí periodickou depresívnou poruchou a organickým psychosyndrómom. Na základe hoci aj malého a nečakaného, emočne náročného podnetu, sa pacient dekompenzuje. Za bežných okolností nemusí byť jeho stav pre vonkajší svet poznateľný. Pri zbieraní anamnestických údajov natrafil na zvláštnosti, ktoré súvisia s organicitou - obžalovaný napr. začal zbierať nepotrebné veci, alebo imaginárne podnikal pri oprave áut. Tvrdil, že dňa 25.04.2015 bolo konanie obvineného ovplyvnené psychickou poruchou, ktorá súvisí aj s organickým poškodením mozgu obvineného. Obvinený mal vymiznuté rozpoznávacíe schopnosti a nebol ani schopný ovládať svoje konanie. Pokiaľ je obvinený v situácii, keď na neho nie je kladený nezvyčajný emočný tlak, nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalecký posudok vypracoval na základe požiadavky manželky obvineného.

Znalec G.. H. D. vypovedal, že sa v plnom rozsahu pridriava záverov ním písomne vypracovaného znaleckého posudku č. 10/2019. Obvinený bol liečený rôznymi psychiatrami a všetky správy sa nachádzajú v jeho zdravotnej dokumentácii, ktorú si celú pozrel. Pozrel si aj CT vyšetrenia mozgu od r. 2002 a aj neurologickú správu z vyšetrenia, z ktorej vyplýva, že cievna mozgová príhoda, ktorú obžalovaný utrpel, bola frusná, tj. nie natoľko významná a nezanechala patologické zmeny, ktoré by ovplyvnili kognitívne schopnosti obžalovaného. Nemal sa o čo oprieť, aby dospel k záveru, že pseudocysta na mozočku má vplyv na kognitívne a pamäťové schopnosti obžalovaného. Dôkazom toho je skutočnosť, že aj po mozgovej príhode sa obžalovaný naučil anglický jazyk, čo by v prípade demencie zapríčinennej diagnostikovanou pseudocystou nebolo možné. V znaleckom posudku diagnostikoval depresívnu periodickú poruchu a miernu kognitívnu poruchu. Táto depresívna porucha nemá organický podklad. Depresívna organická porucha je podmienená fyzickými vplyvmi, či už poškodeniami mozgu, alebo inými zásahmi, čo ale u obžalovaného nezistil. Svoje závery oprel okrem iného aj o správu psychologičky D.. A. z júna 2018, ktorá vtedy nepopisovala depresívne stavy obžalovaného, ale iba stavy úzkosti a impulzivity. Tieto správy znalca viedli k záveru o existencii periodickej depresívnej poruchy a nie poruchy organického pôvodu. Keby pacient trpel organickou depresiou, táto by bola zachytená v testoch. Obžalovaný mal síce aj organické poškodenie mozgu, ale to malo vplyv len na

kognitívne funkcie a toto poškodenie bolo mierne. Čo sa týka zhromažďovania nepotrebných tovarov zo skládok, tak toto za zaraďuje medzi obsedantno-kompulzívne poruchy a nemá vplyv na kognitívne schopnosti. Nezistil vymiznutie ovládacej, ani rozpoznávacej zložky v osobe obvineného. Obvinený trpel miernou kognitívnou poruchou. Táto kognitívna porucha mala vplyv na spracovanie informácií z vonku. Depresívna porucha vedie k poruche vôle, pacient robí skratové konanie, nie je schopný vykonať bežné veci.

Znalec G.. B. K., D., G., G. vypovedal, že sa v plnom rozsahu sa pridrižava záverov ním písomne vypracovaného znaleckého posudku č. 80/2020. Uviedol, že pri svojich záveroch vychádzal z predchádzajúcich nespočetných vyšetrení a hospitalizácii obžalovaného. Zmeny sa u obžalovaného prejavujú v záťažových situáciách, pričom jeho zdravotný stav má vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Oboznámil sa aj so znaleckými posudkami G.. D.Q. K. G.. D.. Q. G.. D. poukazujú na poškodenie mozgu. Hodnotil to ako recidivujúcu organickú poruchu, čo sa približuje aj k jeho záveru. Každý znalecký posudok je osobitý, ale bližšie má k záverom znaleckého posudku G.. D.. Preskúmal aj znalecký posudok G.. D.. Nespochybnuje tieto závery, ale tento znalec neprikladal poruchám až taký forenzný význam, že by boli zodpovedné za zníženie rozpoznávacích a vôľových schopností obžalovaného. Zotrval na tom, že obžalovaný v čase spáchania skutku nebol schopný ovládať svoje konanie. Aj napriek tomu, že G.. D. vo svojom posudku nediagnostikoval organickú poruchu mozgu, on k tejto poruche dospel preto, lebo táto diagnóza - organická porucha osobnosti sa vyvíja dlhodobo. U obžalovaného sa vyvíja od jeho mladosti. Už ako mladý muž mal ťažký stav - mozgovú príhodu, keď žil v Kanade. Po tejto príhode sa obžalovaný začínal učiť rozprávať, pohybovať. V obžalovanom to rezíduum ostáva až do súčasnosti a súčasne pribudli aj ďalšie veci, čo sa týka poškodenia mozgu. Formovalo sa to postupne v priebehu života. Poškodenie mozgu, ktoré zapríčinilo organickú poruchu osobnosti a správania sa, nastalo pri cievnnej mozgovej príhode, ktorú dostal počas pobytu v Kanade a odvtedy to pokračovalo - cca od jeho 22 rokov. Keď sa niekomu poškodí mozog, nemusí byť hneď diagnostikované organické poškodenie a môže to najprv začínať ako depresia, preto mu lekári až do roku 2019 uvádzali diagnostický záver - periodická depresívna porucha. Jeho porucha bola nápadná depresívnymi prejavmi, to, že to mohlo byť živé organicitou, na to sa nemyslelo. To, že bol obvinený v roku 2011 hospitalizovaný na psychiatrickej klinike v nemocnici v Bratislave s diagnostickým záverom - recidivujúca depresívna porucha, bol nesprávny diagnostický záver. On bol v tom období primárom na tejto psychiatrii (na Mickiewiczovej ulici) a pri spätnom pohľade to hodnotí ako chybu, že to prehliadol. V čase spáchania skutkov trpel obvinený podľa znalca duševnou chorobou, ktorá mala vplyv na vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností.

Znalec G.. H. D. pri svojom opätovnom výsluchu zotrval na svojom znaleckom posudku, pričom rozdielne závery v znaleckých posudkoch G.. K. (č. 80/2020 - č.l. 451 a nasl.) a svojim (10/2019 - č.l. 265 a nasl.) odôvodnil tým, že on vychádzal z dokumentácie, ktorú si zaobstaral z kliniky v Ružinove a na Mickiewiczovej a zosumarizoval nálezy, ktoré boli urobené. Zobral do úvahy aj hospitalizáciu obžalovaného v roku 2011 so záverom periodická depresia. Vtedy ešte nebola diagnostikovaná organická porucha osobnosti. Poukázal na to, že táto porucha sa síce môže vyvíjať, ale on by na ňu mohol prihliadať iba vtedy, ak by bola diagnostikovaná. V mozočkovej hemisfére obžalovaného bola zistená cysta, mozoček má za úlohu koordináciu pohybov. Zároveň zvýraznil, že neuroológovia popísali stav po cievnnej mozgovej príhode, ktorý bol bez rezídua. Pri znaleckom skúmaní bral do úvahy lekárske správy pred, ale i po incidente, pričom pred incidentom G.. O. z 12.1.2015 (doktorka ambulancie v Ružinove, v ktorej sa striedajú lekári podľa toho, kto má aktuálne službu), diagnostikovala recidivujúcu depresívnu poruchu v remisii. G.. A. v správe zo dňa 06.07.2016 uvádza relatívne zhoršenie stavu u pacienta, nálada čiastočne odkloniteľná. Organickú poruchu osobnosti našla D.. A. na vyšetrení 06-07. júna 2018, ktorá túto poruchu popísala ako ľahkú v psychologickom posudku. Zároveň dal do pozornosti, že v lekárskej správe G.. E. zo dňa 08.12.2017 je uvedené, že obžalovanému trpnu ruky hlavne pri bicyklovaní. Znalec zvýraznil, že mozoček je zodpovedný za koordináciu pohybov. Ide o neurologický nález, ktorý ale nemusí byť v koordinácii s psychiatrickým nálezom. Posudzoval aj doplnkový test, ktorý urobil G.. D. s výsledkom 24 bodov, voči 30 bodom, ktoré identifikoval on, pričom pri týchto testoch poukázal napríklad na také skutočnosti, že podľa výsledkov u G.. D. obžalovaný nebol schopný napísať vetu, resp. nemal poznať hodinky. Poukázal v tejto súvislosti aj na to, že napr. sťažnosti, resp. písomné podania si ale obžalovaný bol schopný napísať sám. Síce ide o pomocné testy, ale testy od 24 vrátane nadol diagnostikujú demenciu, pričom úroveň 30 je norma. Z hľadiska súdno-znaleckej praxe, patria posudky z psychiatrie pri posúdení organicity za jedny z najťažších. Na vysvetlenie, prečo závery znalca G.. K., vo vzťahu k rozpoznávacím a ovládacím schopnostiam obvineného boli vyhodnotené ako

vymiznuté a prečo on vo svojom posudku napísal, že nie sú narušené uviedol, že každý znalec má svoj vlastný názor a hodnotí podľa toho, čo tam našiel. G.. K. to chápe trochu dynamicky - že sa to vyvíjalo. On vychádzal z toho, čo je v dokumentácii. Sústredil sa na fakty - to, či bola nejaká choroba aj predtým, ako bola diagnostikovaná - to nevie povedať, či tam skutočne bola, ale vychádza z toho, čo je zadokumentované. Každý znalec koná podľa svojich vedomostí a skúseností má svoj názor a je úlohou súdu, aby si z týchto záverov vytvoril vlastný záver. Nevedel vylúčiť, že by organická porucha osobnosti, ktorá bola diagnostikovaná prvýkrát v roku 2018, už u obžalovaného nebola prítomná aj skôr, ale ak bola, tak nemohla byť v hĺbke demencie. Ak by bola v hĺbke demencie, nebol by obvinený schopný práce ani normálneho fungovania v rodine a v práci.

Znalkyňa G.. M. Ž., D.., bola vypočutá ako znalkyňa zastupujúca znalecký ústav (Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o.), ktorý bol do konania pribratý z dôvodu analýzy znaleckých posudkov znalcov G.. K. K. G.. D., keďže znalci dospeli k rozdielnym záverom, ktoré mali zásadný vplyv na rozhodnutie o vine a treste pre obvineného. Znalkyňa sa pridržiala záverov písomne podaného znaleckého posudku, vypracovaného ústavom. Súčasne uviedla, že pán G. v minulosti trpel a trpí periodickou depresívnou poruchou a ďalej miernou kognitívnou poruchou od roku 2018. Znalkyňa uviedla, že na stanovenie každej diagnózy (aj diagnóz zistených G.. D. v jeho znaleckom posudku č. 2/2018 - recidivujúca organická depresívna porucha a organický psycho-syndróm na podklade multifaktoriálneho poškodenia centrálnej nervovej sústavy, či diagnóz zistených v posudku G.. K. - periodická depresívna porucha, ktorá prerástla do organickej poruchy osobnosti a správania zapríčinená poškodením a dysfunkciou mozgu) sú potrebné podklady - jednak podklady z klinického vyšetrenia a zdravotné záznamy. Zo zdravotnej dokumentácie a zdravotných záznamov jeho ošetrojúcich lekárov z odvetvia psychiatria, kde sa vystriedalo už viacero psychiatrov, v ich nálezoch nebola zaznamenaná poznámka o kognitívnom deficite a vyjadrovali sa iba k tomu, čo videli. Preto môže byť prvý problém to, že keď sa vychádza z dokumentácie od ošetrojúcich psychiatrov, tak v rozhodnom období nenašli žiadne potvrdenia o tom, že by išlo o kognitívne nedostatky zapríčinené organicitou. Organicita sa začína spomínať až po vyšetrení pani D.. A. v auguste 2018. Je to dopísané ako ďalšia diagnóza do vyšetrení pre psychiatra v Ružinove, ale nebolo to však zistené klinickým vyšetrením. Pre stanovenie celkovej diagnózy je potrebné jednak posúdenie výsledkov jednotlivých vyšetrovacích metód (psychodiagnostika CT mozgu), ale podstatný význam má aj klinický obraz. Klinický obraz popisuje, ako ten človek funguje v bežnom živote a z dostupných informácií vyplýva, že tieto nálezy nemali vplyv na osobné a sociálne fungovanie posudzovaného. Ak by tam bola diagnóza nejakej organickej poruchy, určite by to bolo zapísané v rámci klinického vyšetrenia jednotlivých psychiatrov. Rovnako ak sa zoberie do úvahy organický psychosyndróm, ako samotný termín, tento nemá výpovednú hodnotu. Je k tomu potrebné dať určitú špecifikáciu. Bol tam náznak tej špecifikácie - nájdenie toho kognitívne afektívneho syndrómu mozočkového, ale znovu, keď si prešli jednotlivé príznaky, u posudzovaného nenašli také príznaky, ktoré by svedčili pre takúto diagnózu. U posudzovaného sú síce nálezy, ale nezodpovedá tomu klinický obraz. Ak by tam bol závažný kognitívny deficit, že človek nevie rozpoznať, čo robí, tak určite by obvinený nebol schopný zamestnania, ktoré robí, zťažuje súvisiacej so zamestnaním, nebol by schopný šoférovať, určite by kognitívny deficit videli v popisovanej situácii. Z ich vyšetrenia vyplýva, ako im to aj posudzovaný hovoril, že vedel veľmi dobre popísať situáciu, jednotlivé momenty a aj svoje psychické rozpoloženie. Oni vychádzali z konkrétnych nálezov lekárov a zo sociálneho fungovania menovaného. Nestotožňujú sa s tým, že možno stanoviť diagnózu na základe jedného vyšetrenia bez následných vyšetrení. Obvineného vyšetروvali ambulantným psychiatrickým vyšetrením dvaja znalci a rovnako boli použité testy kognitívnych funkcií. Aj napriek tomu, že vyšetrenie ústavom je prakticky už 4-té vyšetrenie menovaného znalcom, môže to mať nejaký vplyv na jeho vyjadrovacie schopnosti, ale v prípade závažného kognitívneho deficitu by to obvinený nevedel zopakovať, čo prežil. Organicitu, ako možný dôsledok psychických ťažkostí obvineného, znalecký ústav vylúčil. Ischemická porucha sa stala v r.1984 a mala vplyv na pohyblivosť končatín. V r.2017 bol stav stabilizovaný, mal však závrate, trpnutie horných končatín, hlavne pri bicyklovaní - doktorka to hodnotila, že nie je tam žiadny nález, cievná príhoda bola prekonaná, následky sa zlepšili. Ak by tam boli psychické príznaky, tak by tam boli popísané u psychiatrov a bol by medzi tým korelát. Cievná mozgová príhoda sa u posudzovaného stala v mozočku, ktorý zodpovedá za pohyblivosť a všetka tá symptomatika sa uňho vzťahovala na pohyblivosť alebo závrate. Na postihnutie kognitívnych funkcií by bolo potrebné, aby sa cievná mozgová príhoda vyskytla v inej časti mozgu, aby to mohli zobrať do úvahy. Pamäťové funkcie a kognitívne funkcie neboli touto cievnou poruchou narušené. Ak by uvažovali o mozočkovom kognitívnom afektívnom syndróme, musela by tam byť časová súvislosť s cievnou mozgovou príhodou a tá následnosť by sa mohla prejaviť v rokoch 1984 resp.1985 a nie až v takom časovom odstupe. Mierna deteriorácia kognitívnych schopností sa s

najväčšou pravdepodobnosťou začala prejavovať až po roku 2015 (teda po predmetnom skutku) a počas celého doterajšieho obdobia neboli dokumentované také zistenia, z ktorých by vyplývalo, že by mala významný vplyv na rozpoznávacie funkcie obvineného. Rôzne závery znaleckých skúmaní obvineného vysvetlila tým, že každý zo znalcov berie do úvahy nálezy, možno ale niekto prikladá väčší význam iným skutočnostiam, ktoré si možno neoverí. Nevie ako bol robený prvý posudok (G.. D.), tam majú skúsenosť za znalecký ústav, že pokiaľ je posudok zadáný súkromnou osobou, tak je skôr tendencia vyhovieť zadávateľovi. Treba vychádzať z vecí, ktoré sú jasne napísané. Treba však vychádzať z celého fungovania, na čo sa možno zabúda, že sa človek sústreďí hlavne na skutok a nevezme sa do úvahy celé fungovanie toho človeka, pretože duševná porucha sa neprejavuje selektívne iba v rámci skutku, ale priebežne sa tie príznaky objavujú. Ako znalecký ústav popisujú v roku 2021 správanie obvineného, ktoré sa stalo v roku 2015. Je zrejmé, že za dané obdobie mohlo u posudzovaného dôjsť aj k psychickým zmenám, kde v súčasnosti je zrejmé, že trpí miernou kognitívnou poruchou, avšak táto napríklad nemá zásadný vplyv na jeho fungovanie. Pri popisovaní stavu z roku 2015 vychádzali z toho, čo im povedal posudzovaný, z dostupných zdravotných dokumentácií a lekárskeho popisu, pričom od tej doby znalecký ústav pripúšťa, že sa u neho situácia po psychickej stránke mohla zmeniť, ale v danom čase, aj na základe celkových poznatkov, nedospeli k záveru o strate ovládacích a rozpoznávacích schopností.

Zo znaleckého posudku č. 16/2015, vypracovaného G.. Š. U., znalcom z odvetvia chirurgia vyplýva, že poškodená G.. M. E. utrpela dňa 25.4.2015 pomliaždenie pravého kolena s natiiahnutím vonkajšieho kolaterálneho väzu, podvrtnutie krčnej chrbtice s drobným vyklenovaným medzistavcových platničiek medzi štvrtým a piatym krčným stavcom, medzi piatym a šiestym krčným stavcom a medzi šiestym a siedmym krčným stavcom s rozvojom krčno-hlavového a krčno-ramenného syndrómu. Podľa znalca je pravdepodobné, že k úrazu došlo pri odskočení pred autom do strany a pri neudržaní rovnováhy došlo k podvrtnutiu v pravom kolene s jeho nárazom o zem a pri tomto prudkom pohybe došlo k prudkému pohybu hlavy dopredu a do pravej strany, čím došlo k podvrtnutiu krčnej chrbtice. Poranenie sťažovalo obvyklý spôsob života poškodenej - bolesti hlavy, záhlavia tŕpnutie prstov pravej ruky, bolesti pri pohybe krčnou chrbticou, nemožnosť otáčania hlavy, stuhnutosť šije a drobná bolestivosť v pravom kolene. Pre napriamanie krčnej chrbtice bol nasadený krčný golier. Chirurgický, ani neurochirurgický zákrok nebol potrebný. Poškodená užívala lieky na tlmenie bolesti. Dĺžku práceneschopnosti (ďalej len „PN“) poškodenej od 27.4.2015 do 10.6.2015 pokladal znalec za opodstatnenú. Aj po ukončení PN poškodená pokračovala v rehabilitačnej liečbe. Výška odškodnenia za bolesť predstavuje 100 bodov.

Z listinného dôkazu, oboznámeného znaleckého posudku č. 2/2018, vypracovaného G.. H. D. v konaní o obnove konania, vedeného pod sp. zn. 2Nt/21/2018, na základe žiadosti C. G., vyplýva, že znalec dospel k záveru, že vyšetrovaný R. G. trpí psychickými poruchami, a to recidivujúcou organickou depresívnou poruchou a organickým psychosyndrómom na podklade multifaktorálneho poškodenia centrálnej nervovej sústavy. Konania dňa 25.4.2015 sa mal R. G. dopustiť pod vplyvom duševnej poruchy. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli podstatnou mierou znížené a vyšetrovaný nevedel rozoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a ani ovládať svoje konanie.

Zo znaleckého posudku č. 10/2019, vypracovaného G.. H. D., znalcom z odvetvia psychiatria vyplýva, že u obvineného bola diagnostikovaná periodická depresívna porucha F 33 a mierna kognitívna porucha F 06,7. Súčasne znalec diagnostikoval stav po náhlej cievnnej mozgovej príhode v roku 1984 a postischemické ložisko v ľavej mozočkovej hemisfére v štádiu postmalatickej pseudocysty. Obvinený podľa znalca mohol konať impulzívne, a to ako dôsledok miernej kognitívnej poruchy. Znalec nenašiel podklady pre narušenie rozpoznávacích a ani ovládacích schopností obvineného a rovnako ani podklady na to, že by obvinený nemal nechápať protiprávnosť svojho konania a zmysle vedeného trestného konania.

Zo znaleckého posudku č. 80/2020, vypracovaného G.. B. K., D., G., G., znalcom z odvetvia psychiatria vyplýva, že u obvineného bola v minulosti diagnostikovaná duševná choroba, periodická depresívna porucha. V posledných rokoch sa stal je priebeh menej pregnantný a manifestnou sa stala organická porucha osobnosti a správania, zapríčinená poškodením a dysfunkciou mozgu. Organické osobnostné zmeny majú priamy vplyv na slabšie rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného, ktorý v čase spáchania skutku nevedel rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Zmysle trestného

stíhania je schopný chápať iba čiastočne. Znalec uviedol, že u obvineného prichádza do úvahy uloženie ochrannej psychiatrickej ambulantnej liečby.

Zo znaleckého posudku č. 110/2020, vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o. (spracovatelia: G., M. Ž.M., D., K. G., G. F.) vyplýva, že obvinený v minulosti trpel a aj v súčasnosti trpí psychickou poruchou, a to recidivujúcou depresívnou poruchou (od roku 2002) a miernou kognitívnou poruchou (od roku 2018). Depresívna porucha sa v čase dekompenzácie do depresívnej epizódy u obvineného prejavuje úzkostnou-depresívnou náladou, ranným pesimizmom, bezradnosťou, bezperspektívnosťou, pesimistickým myslením a podobne. Mierna kognitívna porucha sa prejavuje najmä ľahkou poruchou pozornosti a novopamäte, ľahko zabiehavým myslením a afektívnou labilitou. Tieto poruchy nemajú forenzne významný vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obvineného, ktorý v čase spáchania skutku vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a jeho nebezpečnosť. Ovládacie schopnosti však mohli byť forenzne nevýznamne znížené v dôsledku prebiehajúceho nevládnutého afektu. V čase skutku nebola zistená závislosť na alkohole, omamných a psychotropných látkach, ani liekoch. Obvinený nie je pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Odporúčaná ochranná ambulantná liečba má preventívny charakter. Znalci nezistili v zdravotnej dokumentácii, ani klinickým vyšetrením obvineného, príznaky, ktoré by svedčili pre organickú poruchu osobnosti, ktorá by mala forenzne významný vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/41/2016 vyplýva, že na obžalovaného R. G. bola podaná totožná obžaloba (za totožné skutky) ešte dňa 14.4.2016. Dňa 18.4.2016 súd vydal vo veci trestný rozkaz, kde obvineného uznal vinným zo stíhaného skutku a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia na 18 mesiacov a odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Proti trestnému rozkazu podal obvinený v zákonnej lehote odpor, ktorý pred začatím hlavného pojednávania dňa 14.2.2017 zobral späť, čo súd uznesením č.k. 3T/41/2016-264 zo dňa 14.2.2017, právoplatným dňa 14.2.2017, vzal na vedomie. V rovnaký deň nadobudol právoplatnosť aj vydaný trestný rozkaz.

Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2Nt/21/2018 zo dňa 12.11.2018, právoplatným dňa 16.11.2018, bola povolená obnova konania v prospech odsúdeného R. G. vo veci vydaného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/41/2016 zo dňa 18.4.2016, právoplatným dňa 14.2.2017.

Po povolení obnovy konania, zobrala Okresná prokuratúra Bratislava IV podľa § 239 ods. 1 Tr. poriadku späť obžalobu podanú na Okresný súd Bratislava IV dňa 14.4.2016. Konajúci súd uznesením pod č.k. 6T/41/2016-351 vzal na vedomie späťvzatie obžaloby v trestnej veci proti obvinenému R. G. a vec sa vrátila do prípravného konania.

Z odborného vyjadrenia G.. H. T., lekára pre dospelých zo dňa 3.7.2015 vyplýva, že rozsah zranení poškodenej M. E. lekár stanovil ako stredne ťažké, pričom tieto zranenia vznikli nárazom auta do poškodenej a jej následným pádom na zem. Poškodená má obmedzenú pohyblivosť. Práceschopnosť poškodenej trvala od 27.4.2015 do 10.6.2015.

Z odborného vyjadrenia a ambulantnej správy - nález G.. G. Q. zo dňa 26.4.2015 vyplýva predbežné lekárske posúdenie zdravotného stavu poškodeného Pavla E., ako aj jeho následné vyšetrenie. Poškodený uvádza, že bol napadnutý susedom, následkom čoho utrpel poškodenie tváre (povrchová odrenina), hrdla (pomliaždenie), hrudníka (povrchová odrenina) a ľavej dolnej končatiny (distrozia - vyvrtnutie členka, povrchové odreniny predkolenia).

Z ambulantnej správy G.. G. Ž. zo dňa 30.4.2015 vyplýva, že bola vykonaná kontrola pacienta D. E., ktorý utrpel pomliaždenie hrdla, bolesti pri prehĺtaní mu ustupujú, nález v štádiu hojenia.

Z prepúšťacej správy Nemocnice Ružinov vyplýva, že obvinený R. G. bol hospitalizovaný na ORL oddelení od 26.4.2015 do 1.5.2015 z dôvodu opuchu ľavej hlasivky po škrtení inou osobou. Bola nasadená liečba. Počas hospitalizácie pretrvával pocit cudzieho telesa v krku, zachrípnutie. Pacient v zlepšenom stave prepustený do ambulantnej starostlivosti.

Zo správy G.. F. T., úrazového chirurga traumatologickej ambulancie vyplýva, že poškodená G.. E. bola ošetrená 27.4.2015 s diagnózou vyvrnutie a natiiahnutie krčnej chrbtice. Röntgen kolena bol bez traumatických zmien skeletu. Doporučené fyzické šetrenie, PN a nasadenie Schantzovho goliera. Následné kontroly dňa 4.5.2015, 11.5.2015 a 18.5.2015 potvrdzujú priebeh liečby, zvýšenú hybnosť s pretrvávajúcimi bolesťami. Bola doporučená rehabilitačná liečba.

Z vyšetrenia na I. neurologickej klinike LF UK a UNB dňa 29.4.2015 vyplýva, že bola ošetrená poškodená G.. M. E. s pretrvávajúcou bolesťou chrbtice. Bol nasadený Schantzov golier s diagnózou cervikobrachiálny syndróm s iritáciou C8 vpravo a postrauamtická cefalea.

Dňa 17.9.2015 vydala G.. M. E. 1 ks multifunkčný nôž Leatherman WAVE striebornej farby.

Z evidenčnej karty vozidla vyplýva, že vlastníkom a držiteľom vozidla EČV: R. je obvinený R. G..

Obvinený nemá žiaden záznam v registri trestov.

Z lustrácie AVÍZO vyplýva, že v minulosti bol obvinený trestne stíhaný na OOPZ Bratislava IV, pod ČVS: 602/DK-B4-2015 pre totožné trestné činy, kde bola vo veci aj podaná obžaloba na tunajší súd (sp. zn. 3T/41/2016), avšak následkom späťvzatia obžaloby sa vec vrátila do prípravného konania.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov za obdobie od 1.1.2010 má obvinený evidovaných 5 priestupkov, všetky na úseku dopravy.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a), 2 písm. b), d) Tr. zákona

(1) Kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

a) napadne iného,

potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

b) závažnejším spôsobom konania,

d) na chránenej osobe, alebo

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, Kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, Kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 138 ods. 1 písm. a) 1 Tr. zákona, Závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, Chránenou osobou sa rozumie

e) osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona Osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 122 ods. 3 Tr. zákona, Trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, (1) Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. (4) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K výroku o vine

Úvodom súd považuje za potrebné zhrnúť doterajšiu procesnú genézu a vyjadriť sa aj k otázke trestnej zodpovednosti obvineného R. G.. Bolo preukázané, že za skutky zo dňa 25.4.2015 bola už v minulosti na obvineného R. G. podaná obžaloba a konanie bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/41/2016, kde bol obvinený uznaný vinným a bol mu aj uložený podmienkový trest odňatia slobody. Na základe povolenia obnovy konania pod sp. zn. 2Nt/21/2018, vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/41/2016 (z dôvodu, že neboli zisťované a objasňované okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť obvineného) došlo k vráteniu veci Okresnému súdu Bratislava IV na nové konanie a rozhodnutie. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV zobral podanú obžalobu späť, čím sa táto trestná vec opätovne vrátila do prípravného konania. V rámci doplneného vyšetrovania bol do konania pribratý G.. H. D., znalec z odvetvia psychiatrie, ktorý vypracoval znalecký posudok, v ktorom posudzoval duševný stav obvineného v čase spáchania skutku. Znalec nezistil porušenie rozpoznávacích a ovládacích schopností obvineného, teda nediagnostikoval takú duševnú poruchu, ktorá by u obvineného, z dôvodu nepríčetnosti, vylučovala jeho trestnú zodpovednosť. Následne bola vo veci podaná v poradí druhá obžaloba na rovnakých skutkových zisteniach ako tomu bolo v prvom prípade a vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 6T/13/2019.

Znalecké dokazovanie znalcom G.. K., ktoré súd nariadil v priebehu súdneho dokazovania z dôvodu náležitého objasnenia skutkového stavu, dospel k záverom, ktoré vylučovali trestnú zodpovednosť obvineného. Konajúci súd tak disponoval dvoma navzájom si odporujúcimi závermi znaleckých posudkov G.. D. K. G.. K. (pozn. súdu: znalecký posudok G.. D. súd oboznamoval ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, keďže tento súkromný znalecký posudok bol preložený v rámci konania o obnove, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2Nt/21/2018), ktoré sa zásadne rozchádzali v otázke forenznej významnosti duševnej poruchy obvineného vo vzťahu k schopnosti rozpoznať protiprávnosť konania a schopnosti ovládať konanie obvineného. Za tým účelom bola do konania pribratá autorita v podobe znaleckého ústavu (Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o.), za účelom posúdenia doterajších znaleckých záverov, pričom znalecký ústav jednoznačne potvrdil, že ovládacia a aj rozpoznávacía zložka správania sa obvineného bola v čase skutku plne prítomná, pričom prípadné oslabenie ovládacej zložky bolo zapríčinené iba nezvládnutím afektu, čo ale nemá vplyv na naplnenie predpokladov trestnej zodpovednosti obvineného. Preto súd, na základe rozsiahleho znaleckého dokazovania a výsluchov znalcov dospel v prvom rade k záveru, že obvinený bol v čase skutku trestne plne zodpovedným plnoletým a duševne zdravým (pre potreby posudzovania jeho príčetnosti) subjektom trestného konania.

Obvinený konal úmyselne so zámerom ohroziť, resp. porušiť záujem chránený trestným zákonom, a to jednak zásahom do práv a slobôd iných osôb tým, že ich na verejne prístupnom mieste napadol zbraňou - motorovým vozidlom. Výtržnosti sa dopustil proti osobe vyššieho veku - G.. Q. L. /nar. 20.11.1947, v čase skutku mala 67 rokov/, čím porušil záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Zároveň svojím konaním zasiahol aj do práva na zdravie, keďže úmyselne ublížil na zdraví poškodenej G.. M. E., ktorá následkom nárazu motorového vozidla obvineného do poškodenej utrpela priamo súvisiace zranenia, a to pomliaždenie pravého kolena s natiahnutím vonkajšieho kolaterálneho väzu, podvrtnutie krčnej chrbtice s drobným vyklenovaným medzistavcových platničiek medzi štvrtým a piatym krčným stavcom, medzi piatym a šiestym krčným stavcom a medzi šiestym a siedmym krčným stavcom s rozvojom krčno-hlavového a krčno-ramenného syndrómu s trvaním práceneschopnosti od 27.4.2015 do 10.6.2015 (skutok 1/), Tieto zdravotné závery vyplývajú z vykonaného znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia chirurgia. Ustálený skutkový stav vo vzťahu ku skutku 1/ vyplýva z výpovedi poškodených G.. Q. L. K. G.. M.

E., ktoré opísali ako obvinený pri cúvaní autom popri nich najprv prešiel a potom agresívne vyrazil dopredu v úmysle napadnúť ich. Pre náležité objasnenie skutkových okolností treba zobrať do úvahy aj doterajšie predchádzajúce vzájomné konflikty obvineného a poškodených, ktorých príčinou sú susedské spory (stavba oplotenia, či avizované narušenie kludu na chate obvineného), ktoré vyústili až do slovne vulgárneho napádania poškodených v doobedňajšej dobe dňa 25.4.2015. K zavŕšeniu konfliktov došlo tak, že obvinený poškodené napadol za použitia svojho motorového vozidla, keď bez príčiny úmyselne a nedomyšľiac možné (aj závažné zdravotné) následky sa dopustil konania takej nebezpečnosti, ktorú nemožno vyhodnotiť iba ako nepatrné. Aj keď nie každé napadnutie osoby, spáchané verejne, musí vždy napĺňať skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva, v tomto prípade je potrebné uviesť (a týka sa to aj skutku 2/ v časti rovnakého trestného činu), že zo strany obvineného R. G. išlo o násilný prejav takého charakteru, ktorý dôvodne vzbudil obavy o život a zdravie poškodených. Samotná poškodená G.. M. E. súčasne potvrdila, že ju obvinený pravou časťou vozidla zasiahol do pravého kolena (náraz potvrdila aj poškodená G.. L. K. D.. B.. D. E.), následkom čoho, stratila poškodená rovnováhu a spadla na zem. Pravdepodobnosť priebehu zranení poškodenej G.. E. konštatoval aj znalec, keď uviedol, že pri odskočení pred autom do strany a pri neudržaní rovnováhy došlo k podvrtnutiu v pravom kolene s jeho nárazom o zem a pri tomto prudkom pohybe došlo k prudkému pohybu hlavy dopredu a do pravej strany, čím došlo k podvrtnutiu krčnej chrbtice poškodenej G.. E.. Vo vzťahu ku vzniknutým zraneniam súd považuje za potrebné uviesť, že aj napriek tomu, že náraz vozidla smeroval do oblasti kolena, závažnejším zranením bolo poranenie krčnej chrbtice poškodenej. Je nepochybné, že práve prudký pohyb hlavou dopredu, ktorý urobila poškodená, bol vyvolaný nárazom vozidla a súčasnou snahou poškodenej o vyhnutie sa tomuto nárazu, čo je v priamej príčinnej súvislosti s konaním obvineného, ktorý poškodenej týmto spôsobil ujmu na zdraví, ktorá si vyžadovala nie iba na krátky čas aj obmedzenie obvyklého spôsobu života.

Obvinený popieral, že by chcel vozidlom poškodené nejako ohroziť, pričom argumentoval tým, že pri cúvaní zišiel mimo lesnej cesty a potreboval sa autom dostať späť na cestu, preto výraznejšie pridal plyn a auto tým pádom poskočilo dopredu. Popieral aj to, že by narazil do poškodenej G.. E.. Táto jeho obrana však vo svetle vykonaného dokazovania neobstojí, pretože poškodené jednak nepotvrdili, že by mal obvinený problém s výjazdom vozidla späť na lesnú cestu a že to bol dôvod jeho pohybu smerom na poškodené. Je potrebné pripomenúť, že agresívne a slovne vulgárne správanie sa obvineného začalo už v doobedňajších hodinách v daný deň, pričom aj sám obvinený uviedol, že ako prešiel cúvaním popri poškodených, tieto mu potom niečo naznačovali ťukaním si prsta do hlavy, že mu asi „šibe“ a rovnako priznal aj to, že má so susedmi dlhodobý konflikt a že ho provokovali. Je nelogické, aby obvinený v snahe údajne sa opäť vrátiť na lesnú cestu, po tom, čo sa na tú cestu dostal, pokračoval s vozidlom ďalej dopredu a navyše priamo na poškodené. Po náraze do obvinenej obvinený navyše zaradil spiatocku a cúval od poškodených preč, bez toho, aby zistil, či niekomu neublížil, pričom v krátkom slede na to opäť útočným spôsobom vyrazil autom dopredu a poškodená G.. E. si až musela skrčiť nohy, aby jej po nich neprešiel. S vozidlom nespomalil ani vtedy, keď mu oproti bežal poškodený B.. D. E.. Práve naopak, tento poškodený musel vyskočiť na kapotu prichádzajúceho vozidla, ak nechcel byť zrazený. Takéto dejové súvislosti nepodporujú verziu obvineného, práve naopak, preukazujú gradáciu jeho agresívneho konania, ktoré bagatelizuje, relativizuje a súc poznačený dlhodobým susedskými spormi, toto svoje konanie vlastne ospravedlňuje tým, že mu susedia robia zle a oni ho k tomu vyprovokovali. Súd iba na okraj uvádza, že susedské spory majú potenciál výrazne rozvrátiť vzájomné sociálne vzťahy, že ich náprava je častokrát nemožná, resp. možná iba s veľkou mierou ústretovosti zúčastnených. Nič to však nemení na tom, že ak protiprávne konanie dosiahne určitú kvalitatívnu úroveň, je potrebné zasiahnuť z pozície štátu a takého prejavu stíhať a prípadne sankcionovať. Doterajšia obhajobná taktika smerovala skôr k spochybneniu jeho trestnej zodpovednosti, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnym následkom svojho konania. Dokazovaním bolo ustálené, že aj napriek tomu, že obvinený je dlhodobým psychiatrickým pacientom, bol v čase skutkov trestne zodpovedný. Súd však musí korektne pripustiť, že psychický stav obvineného, do určitej miery zrejme ovplyvňuje aj postoj k jeho trestnej činnosti, čím si súd vysvetľuje aj to, že u obvineného počas celého konania nezachytil ani náznak sebareflexie, ba práve naopak, výpoveď každého, ktorá bola v rozpore s jeho videním udalosti, považoval obvinený za klamstvo a poškodených posielam na detektor lží, pričom ale svoje tvrdenia o klamstvách svedkov nevedel relevantne preukázať, alebo inak spochybniť.

Z vykonaného dokazovania mal súd rovnako osvedčený aj priebeh skutku bode 2/ rozsudku kde obvinený napadol G.. D. E. K. D. E. (nar. 20.1.0146, v čase skutku mal 69 rokov), tak, že potom, čo sa B.. E. dožadoval od obvineného vysvetlenia, čo sa stalo vo vzťahu k prvému skutku, obvinený

opätovne verbálne agresívnym spôsobom nadával na poškodených a následne sa ich začal napádať päšťami, najprv B.. E., ktorého udieral do tváre a krku a potom chcel napadnúť aj D. E., ale ten sa jeho úderom vyhol. Zranenia poškodeného B.. E. sú zdokumentované v ambulantnej správe G.. G. Q. zo dňa 26.4.2015, s popisom poškodenia tváre (povrchová odrenina), hrdla (pomliaždenie), hrudníka (povrchová odrenina) a ľavej dolnej končatiny (distrozia - vyvrnutie členka, povrchové odreniny predkolenia). Rovnako obaja poškodení zhodne potvrdili, že obvinený spoza chrbta vytiahol nôž, ktorým mienil na zaútočiť na poškodeného B.. E.. Nôž mu však z ruky inštinktívne vyrazil D. E.. Poškodení vypovedali počas celého konania konzistentne a rovnako. Naopak obrana obvineného bola postavená na tom, že on nikoho nenapadol, pričom sa pozastavoval nad tým, prečo nie je stíhaný poškodený B.. E., ktorý ho dusil, následkom čoho mu poškodil hlasivky. K tomu súd uvádza, že konanie poškodených nebolo doposiaľ trestne posúdené, pričom súd sa ním ani nemôže ex offio zaoberať, pretože súd koná iba na základe návrhu prokuratúry. Je nepochybné, že poškodený B.. E. utrpel pri napadnutí zranenia menšieho rozsahu, čo ale nie je kvalifikačný znak skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva, a preto skutočnosť, že poškodený B.. E. nebol hospitalizovaný, či na PN nehrá v tomto prípade žiadnu relevanciu. Opätovne súd poukazuje na vyššie uvedené zdôvodnenie vo vzťahu k prečinu výtržníctva, keď aj v tomto prípade obvinený porušil záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Svojimi vyhrážkami o tom, že poškodených zlikviduje, naplnil aj objektívnu stránku trestného činu nebezpečného vyhrážania, keďže sa inej osobe vyhrážal smrťou, či ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u poškodených vzbudilo dôvodnú obavu z ich uskutočnenia (z ich „likvidácie“). Dôvodnosť obavy je preukázaná okolnosťami tohto konkrétneho prípadu, teda doterajším susedským napätím medzi obvineným a poškodenými, ako aj tou skutočnosťou, že v daný deň sa obvinený dopustil už iného trestného konania proti členom tej istej domácnosti. Súčasne sa neštil ani hrubých a urážlivých vulgárnych prejavov, ktoré už samé o sebe predikujú negatívny postoj vysielateľa voči adresátovi, čo iba umocňuje obavu z naplnenia vyhrážok, keďže pri takomto správaní je už evidentné odbúranie akýchkoľvek zábran. Toto celé konanie obvineného v súhrne nemožno vyhodnotiť ináč, ako stupňujúcu sa averziu obvineného voči poškodeným, s ktorými sa dostal aj do fyzického konfliktu a ktorí aj s ohľadom na osobnú skúsenosť s obvineným dôvodne pociťovali obavu o svoj život a zdravie, o to viac, keď boli svedkami útoku poškodeného so zbraňou, spôsobilou reálne ohroziť telesnú integritu poškodených.

#### K výroku o treste a náhrade škody

Nakoľko mal súd nepochybne preukázanú otázku viny obžalovaného, vzhľadom na skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania, v ďalšom sa zaoberal otázkou trestu a náhrady škody. Obvinený bol uznaný vinným zo štyroch trestných činov (2 krát za § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona, § 156 ods. 1 Trestného zákona a § 360 ods. 1 Trestného zákona), pričom najprísnejšie trestným z nich bol prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s trestnou sadzbuou 6 mesiacov až 3 roky.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obvinenému, súd dospel k záveru, že na naplnenie účelu trestu bude potrebné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, ktorým sa tak zabezpečí ochrana spoločnosti pred obvineným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Uložený druh trestu zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie obvineného.

Za poľahčujúce okolnosti súd v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona vyhodnotil to, že obvinený viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže nemal žiaden záznam v registri trestov a jeho priestupkové delikty boli výlučne na úseku dopravy. Na druhej strane súd zistil pritažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že spáchal viac trestných činov. Pri rovnovážnom stave poľahčujúcich a pritažujúcich okolností, v pomere 1:1, použil súd ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, a teda trestná sadzba ostala nezmenená. Nakoľko obvinený spáchal viac trestných činov, bol mu v zmysle § 41 ods. 1 ukladaný úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd tak mohol ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. Pri ukladaní dĺžky trestu odňatia slobody súd zobral do úvahy doterajšiu trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, ako aj osobu obvineného. Zohľadňujúc zdravotný, najmä psychický stav obvineného a komplexne aj celú osobu obvineného, tak súd dospel k presvedčeniu, že uložený trest nemôže byť iba formálny, resp. iba trestajúci a drakonický, ale súčasne má zohľadňovať osobitosti konania, za súčasného dosiahnutia

adekvátnej ochrany spoločnosti pred páchatelom, pričom ujma, ktorá má byť jedným z cieľov trestu, musí mať súčasne výchovný potenciál, ale rovnako musí viesť aj k individuálnej a generálnej prevencii. Súd preto obvinenému uložil úhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov za súčasného uloženia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia rovnako na spodnej hranici v trvaní 12 mesiacov, pretože takýto trest považoval pre ďalšiu prevýchovu obvineného za dostatočný. Súčasne súd zbral do úvahy aj časový odstup od spáchania skutku (apríl 2015) do momentu vyhlásenia rozsudku (august 2021), kedy tento časový odstup musí byť zohľadnený aj pri dĺžke trestu, pretože sankcia má byť nielen zákonná a spravodlivá, ale aj včasná. Iba tak je zaručená jej efektívnosť. Tu súd pripomína, že obžaloba už raz bola podaná na súd, ale po povolení obnovy konania bola obžaloba vzatá späť a následne bola opätovne podaná. Takýto priebeh konania preto bolo, z pohľadu súdu, potrebné pretaviť aj do dĺžky ukladanej sankcie. Súčasne súd zbral do úvahy aj psychiatrickú diagnózu obvineného, ktorá síce „nepostačuje“ na zbavenie trestnej zodpovednosti, avšak túto okolnosť bolo potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu, čo súd aj vykonal, keď zvažoval druh a výmeru trestu. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia navyše dáva obvinenému šancu preukázať, že takýto trest, bude postačujúci. Pri vedení riadneho života nebude obvinený výkonom tohto trestu nijako obmedzovaný, avšak súčasná hrozba prípadnej premeny tohto trestu na trest nepodmienečný, bude spôsobilá korigovať správanie sa obvineného v zákonných medziach.

S ohľadom na skutočnosť, že si poškodení uplatnili v rámci trestného konania nárok na náhradu škody, avšak na hlavnom pojednávaní uviedli, že si škodu nárokujú v rámci civilného sporového konania, bolo potrebné v ďalšom rozhodnutí o uplatnenom nároku tak, že poškodených súd so svojimi nárokmi odkázaní na občianske súdne konanie.

Súd v rámci dokazovania zamietol návrhy obvineného, ktoré predniesol a zhrnul na poslednom pojednávaní dňa 17.8.2021 (žiadal vypočuť práporčíka R. spolu s ďalším policajtom - G. U., ktorí urobili záznam o tomto skutku (č.l.188) a žiadal tiež to, aby poškodení absolvovali vyšetrovanie na detektore lži), pretože tieto dôkazy by neboli spôsobilé objasniť podstatné skutočnosti dôležité pre toto trestné stíhanie.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môže podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.